

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השוחט את הזבח לזרוק דמו בחוץ או מקצת דמו בחוץ, להקטיר אימוריו בחוץ או מקצת אימוריו בחוץ, לאכול בשרו בחוץ או כזית מבשרו בחוץ, או לאכול כזית מעור האליה בחוץ - פסול ואין בו כרת												כז:
לזרוק דמו למחר, מקצת דמו למחר, להקטיר אימוריו למחר או מקצת אימוריו למחר, לאכול בשרו למחר או כזית מבשרו למחר, או לאכול כזית מעור האליה למחר - פיגול וחייבין עליו כרת.												כז:
עור אליה כאליה דמי.	סבריה:											כז:
והא קא מחשב מאכילת מזבח לאדם												כח.
הא מני? ר' אליעזר היא	שמואל:											כח.
מחשבין מאכילת מזבח לאכילת אדם ומאכילת אדם לאכילת מזבח	דאמר: [רבי אליעזר]											כח.
השוחט את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול, להקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר	דתנן: [רבנן]											כח.
פוסל.	רבי אליעזר:											כח.
במאי אוקימתא? כר"א												כח.
זה הכלל: כל השוחט, והמקבל, והמוליד, והזורק לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר	אימא סיפא:											כח.
דבר שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לאכול לא, אתאן לרבנן, רישא ר' אליעזר וסיפא רבנן?												כח.
אין רישא רבי אליעזר וסיפא רבנן	אמר ליה: [שמואל]											כח.
עור אליה לאו כאליה דמי.	רב הונא:											כח.
מ"ט דרב הונא? (ויקרא ג) חלבו האליה - ולא עור האליה.	רבא:											כח.
לעולם עור האליה כאליה דמי, והכא במאי עסקינן - באליה של גדי.	רב חסדא:											כח.
כולהו כשמואל לא אמרי, רישא ר"א וסיפא רבנן לא מוקמי.												כח.
כרב הונא לא אמרי, עור אליה כאליה דמי קא משמע להו.												כח.
כרב חסדא מאי טעמא לא אמרי?												כח.
מאי קמ"ל? עור אליה כאליה דמי												כח.
ואלו שעורותיהן כבשרן - עור שתחת האליה.	תנינא:											כח.
ורב חסדא?												כח.
איצטריך, סד"א: ה"מ לענין טומאה דרכיך מצטרף, אבל הכא אימא: (במדבר יח) למשחה - לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלין, ולא עבידי מלכים דאכלי הכי, אימא לא, קמ"ל.	[רב חסדא]											כח.
השוחט את העולה להקטיר כזית מעור שתחת האליה חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת	מיתיבי: [ת"ק]											כח.
אחד עור בית הפרסות בהמה דקה, ואחד עור הראש של עגל הרך, ואחד עור שתחת האליה, וכל שמנו חכמים גבי טומאה: ואלו שעורותיהן כבשרן - להביא עור של בית הבושת, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת	אלעזר בן יהודה איש אבלי' אומר משום רבי יעקב, וכן היה רבי שמעון בן יהודה איש כפר עיכוס אומר משום ר' שמעון:											כח.
עולה אין, אבל זבח לא												כח.
בשלמא לרב הונא - היינו דקתני עולה, אלא לרב חסדא - מאי איריא דתני עולה? ליתני זבח												כח.
איבעית אימא: באליה של גדי, ואיבעית אימא: תני זבח.	אמר לך רב חסדא:											כח.

מילרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key
--	---

Talmud Navigator													זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
													מימרא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
													מאן דאמר																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
													א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
כח.	<																										פסול ואין בו כרת כל'.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה
--	---

זבחים- כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הוא מיבעי ליה למקום שיהא משולש, בדם בבשר ובאימורין.								!			כט.
חיפוק לי מקרא קמא אם האכל יאכל, מדאפקיה רחמנא בלשון שלישי								⚡			כט.
אמריתה לשמעתיא קמיה דרב מתנה	רב אשי:							!			כט.
אי מהתם, הוה אמינא: שלישי - פרט, פיגול - כלל, ונעשה כלל מוסף על הפרט ואיתרבו שאר מקומות, קא משמע לן.	א"ל: [רב מתנה]							!			כט.
(ויקרא ז) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו - אמר רבי אליעזר: כוף אזנך לשמוע, במחשב לאכול מזבח ביום השלישי הכתוב מדבר, או אינו אלא באוכל מזבח ליום שלישי? אמרת? אחר שהוא כשר יחזור ויפסל?	ת"ר: [רבי אליעזר]										כט.
הן מצינו זבוב וזבה ושומרת יום כנגד יום שהן בחזקת טהרה, וכיון שראו סתרו, אף אתה אל תתמה על זה, שאע"פ שהוכשר שיחזור ויפסל	אמר לו רבי עקיבא:							⚡			כט.
הרי הוא אומר המקריב - בשעת הקרבה הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי, או אינו אומר המקריב - אלא זה כהן המקריב? כשהוא אומר אותו - בובח הוא מדבר, ואינו מדבר בכהן.	אמר ליה: [רבי אליעזר]							!			כט.
אותו מה ת"ל? לפי שנא': (דברים כג) לא תאחר לשלמו, יכול אף מאחר נדרו בלא ירצה? ת"ל: אותו, אותו בלא ירצה, ואין המאחר נדרו בלא ירצה.	בן עזאי:										כט.
לא יחשב - במחשבה הוא נפסל, ואינו נפסל בשלישי.	אחרים:										כט.
ובן עזאי, דבובח הכתוב מדבר ואינו בכהן מנא ליה?								⚡			כט.
אי בעית אימא: נפקא ליה מדאחרים ואיבעית אימא: מדכתיב לא ירצו, ולא ירצה זיבחה הוא.	[בן עזאי]							!			כט.
ובן עזאי אותו בלא ירצה ואין מאחר נדרו בלא ירצה מהכא נפקא, מדאחרים נפקא?								⚡			כט.
יכול יהא בכור שעירבה שנתו כפסולי המוקדשין ויפסל? ת"ל (דברים יד) ואכלת לפני ה' אלהיך מעשר דגנך וגו', מקיש בכור למעשר, מה מעשר אינו נפסל לחבירתה, אף בכור אינו נפסל לחבירתה.	דתנאי, אחרים:							⚡			כט.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי בכור דלאו בר הרצאה הוא, אבל קדשים דבני הרצאה נינהו - אימא לא לירצו, קמ"ל.								!			כט:
ואכתי מהתם נפקא, (דברים כג) והיה בכ חטא - ולא בקרבנך חטא								⚡			כט:
ובן עזאי הוה מבעי ליה: והיה בכ חטא - ולא באשתך חטא, סלקא דעתך אמינא, הואיל ואמר רבי אלעזר ואיתמא רבי יוחנן:								!			כט:
אין אשתו של אדם מתה אא"כ מבקשין ממנו ומון ואין לו, שנאמר (משלי כב) אם אין לך שלם למה יקה משכבך מתחתך	[רבי אלעזר ואיתימא רבי יוחנן]							!			כט:
בהאי עון דבל תאחר נמי מתה, קמ"ל.								!			כט:
במחשבה הוא נפסל, ואינו נפסל בשלישי.	אחרים:										כט:
ורבי אליעזר לא יחשב מאי עביד ליה?								⚡			כט:
מיבעי ליה לכדרכי ינאי	[רבי אליעזר]							!			כט:
מנין למחשבות שמוציאות זו מזו? שנאמר: לא יחשב, לא יערב בו מחשבות אחרות.	דאמר רבי ינאי:							!			כט:
מנין למחשב בקדשים שהוא לוקה? ת"ל (ויקרא ז) לא יחשב.	רב מרי מתני, אמר רבי ינאי:										כט:
לאו שאין בו מעשה הוא, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רב אשי לרב מרי:							⚡			כט:
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	אמר ליה: [רב מרי] רבי יהודה היא, דאמר:							!			כט:
זה הכלל: כל השוחט, והמקבל, והמהלך, והזורק, לאכול דבר שדרכו לאכול, ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר כזית, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו.											כט:
כיצד קרב המתיר כמצותו? שחט בשתיקה קבל והלך וזרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו וקבל והלך וזרק בשתיקה, או ששחט וקבל והלך וזרק חוץ לזמנו - זהו שמקריב המתיר כמצותו.											כט:

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
כט:																											כיצד לא קרב המתיר כמצותו? שחט חוץ למקומו קבל והלך וזרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו קבל והלך וזרק חוץ למקומו, או ששחט וקבל והלך וזרק חוץ למקומו, הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן וקבל והלך וזרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו קיבל והלך וזרק שלא לשמן, או ששחט וקבל והלך וזרק דמן שלא לשמן - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.
כט:																											לאכול כזית בחוץ - כזית למחר, כזית למחר כזית בחוץ, כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת.
כט:																											זה הכלל: כל שמחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פגול וחייבין עליו כרת, ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן - פסול ואין בו כרת.
כט:																											זה וזה פסול ואין בו כרת.
כט:																											לאכול כחצי זית להקטיר כחצי כזית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.
כט:																											מחלוקת בשתי עבודות, אבל בעבודה אחת - דברי הכל עירוב מחשבות הוי
כט:																											אף בעבודה אחת מחלוקת.
כט:																											בשלמא לאילפא, מדרישא בשתי עבודות, סיפא נמי בשתי עבודות אלא לרבי יוחנן, רישא בשתי עבודות וסיפא בעבודה אחת?
ל.																											אין, רישא בשתי עבודות, סיפא בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות.
ל.																											זה הכלל: אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פיגול וחייבין עליו כרת
ל.																											בשלמא לרבי יוחנן, היינו דקתני זה הכלל, אלא לאילפא מאי זה הכלל?
ל.																											קשיא.
ל.																											הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים - הרי זו תמורת עולה, דברי רבי מאיר
ל.																											אם לכך נתכוון תחילה, הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת - דבריו קיימין, ואם משאמר הרי זו תמורת עולה ונמלך ואמר הרי זו תמורת שלמים - הרי זו עולה.
ל.																											הרי זו תמורת עולה ושלמים, מהו? לחצות, מהו?
ל.																											בהא ודאי מודה רבי מאיר
ל.																											עדיין היא מחלוקת.
ל.																											לדידך דאמרת: בהא ודאי מודה רבי מאיר, הרי שחיטה דלכי לחצות דמי, ופליגי
ל.																											מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף? ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, ומשנתינו - דאמר: סימן ראשון חוץ לזמנו, סימן שני חוץ למקומו.
ל.																											הרי קמיצה דלכי לחצות דמי, ופליגי
ל.																											התם נמי שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ לבונה חוץ למקומו.
ל.																											הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה, ופליגי
ל.																											לא פליגי.
ל.																											אם תימצי לומר פליגי, פליגי בפסיעות.
ל.																											מתני כדאביי
ל.																											מתני כדרבא.
ל.																											רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה, דאמר תפוס לשון ראשון
ל.																											זה הכלל: אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום - פיגול וחייבין עליו כרת.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים- כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כי מגעת להו, רבי מאיר ורבי יוסי בהדי הדדי לא פליגי.	אמר ליה אביי, והא רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:								ז		ל.
ולא פליגי? והא מיפלג פליגי									ז		ל:
פליגי במאי דפליגי, ולא פליגי במאי דלא פליגי	א"ל: [אביי]								!		ל:
הכל מודים היכא דאמר תחול זו ואחר כך תחול זו - דברי הכל לא חיילא, לא תחול זו אלא א"כ חלה זו - דברי הכל חיילא, כי פליגי - דאמר תמורת עולה תמורת שלמים:	דאמר רבי יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:								!		ל:
מדהוה ליה למימר, תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים, שמע מינה מיהדר קא הדר ביה	רבי מאיר סבר:								!		ל:
אי אמר תמורת עולה ושלמים, הוה אמינא: פלגא תמורת עולה ופלגא תמורת שלמים, להכי אמר תמורת עולה תמורת שלמים, למימרא דכולה עולה וכולה שלמים הוה	ור' יוסי:								!		ל:
הוא אמר: לא פליגי, ואנא אמינא: פליגי.	אמר ליה: [רב דימי]								!		ל:
אפשר ידעין חברין בבליה, כזית כזית תנן או כזית וכזית תנן? כזית כזית תנן, אבל כזית וכזית - דברי הכל עירוב מחשבות הוי, או דלמא כזית וכזית תנן, דלרבי יהודה פרטא הוי, וכל שכן כזית כזית?	עולא ואיתימא רב אושעיא:								!		ל:
חישב לאכול כזית למחר בחוץ, מהו?	תא שמע, דבעא מיניה לוי מרבי:								!		ל:
זו שאילה, עירוב מחשבות הוי.	א"ל: [רבי]								!		ל:
לא משנתינו היא?	אמר לפניו רבי שמעון ברבי:								!		ל:
לאכול כזית בחוץ כזית למחר, כזית למחר כזית בחוץ, כחצי זית למחר, כחצי זית למחר, כחצי זית למחר	[תנן]								!		ל:
הא אידך עירוב מחשבות הוין									!		ל:
הוא שאל דבר חכמה, ואת אמרת משנתינו, לדידך דאתניתך תרתי לא קשיא לך, לדידיה דלא אתניתיה אלא חדא ושמעניהו לרבנן דקא גרסי תרתי, וסבר: ידי דווקא וידיהו עירוב מחשבות הוי, או דלמא דידיהו דווקא ולדידי שוירי שוירי לי, ומדשירי לי לדידי, הא שירי להו לדידהו נמי בהך.	א"ל: [רבי]								!		ל:
והי אתנייה?									!		ל:
אילימא כזית וכזית אתנייה									!		ל:
האי לאו שוירא הוה									!		ל:
אלא כזית כזית אתנייה.									!		ל:
ותיבעי ליה כזית וכזית									!		ל:
איבעי מיניה חדא דשמענא תרתי, דאי בעינא כזית וכזית, הא נחא אי אמר לי כללא, כ"ש כזית למחר בחוץ, אלא אי אמר לי פרטא, אכתי כזית למחר בחוץ קא מיבעיא לי.	סבר: [לוי]								!		ל:
אי הכי, השתא נמי התינח אי אמר ליה כזית למחר בחוץ פרטא, כ"ש כזית וכזית, אלא אי א"ל כללא, אכתי כזית וכזית מיבעי ליה									!		ל:
אם כן, מרתח רתח, השתא כזית וכזית כללא, כזית למחר בחוץ מיבעיא?									!		ל:
חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו - אמר רבא: ויקץ כישן הפיגול	איתמר: [רבא]								!		לא.
עירוב מחשבות הוי.	רב המנונא								!		לא.
מנא אמינא לה?	רבא:								!		לא.
כביצה אוכל ראשון וכביצה אוכל שני שבללן זה בזה - ראשון, חלקן - זה שני וזה שני	דתנן:								!		לא.
הא חזר ועירבן - ראשון הוי.									!		לא.
ממאי?									!		לא.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים- כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
נפל זה בעצמו וזה בעצמו על ככר של תרומה - פסלוה, נפלו שניהם כאחת - עשאוה שניה.	מדקתני סיפא:								!		
התם איכא שיעורא, הכא ליכא שיעורא.	ורב המנונא:								?		
מנא אמינא לה?	רב המנונא:										
האוכל שנשטמא באב הטומאה ושנשטמא בולד הטומאה, מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהם	דתנן:										
מאי לאו אע"ג דהדר מלייה.											
דלמא דלא הדר מלייה.									?		
חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו וחצי זית חוץ לזמנו - תני בר קפרא: פיגול, אין חצי זית מועיל במקום כזית.	כי אתא רב דימי: [תני בר קפרא]										
חצי זית חוץ לזמנו וחצי זית חוץ לזמנו וחצי זית חוץ למקומו - תני בר קפרא: פיגול, אין חצי זית מועיל במקום כזית.	כי אתא רבין: [תני בר קפרא]										
חצי זית חוץ לזמנו וכזית חצי חוץ למקומו וחצי חוץ לזמנו - תני בר קפרא: פיגול, אין חצי זית מועיל במקום כזית.	רב אשי מתני הכי:										
חישב שיאכלוהו כלבים למחר - פיגול, דכתיב: (מלכים ב ט) ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל.	רבי ינאי:										
אלא מעתה, חישב שתאכלוהו אש למחר, דכתיב: (איוב כ) תאכלוהו אש לא נופח, ה"נ דפיגול	מתקיף לה רבי אמי:								?		
וכי תימא הכי נמי									!		
לאכול כחצי זית ולהקטיר חצי כזית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין	והתנן:								?		
אי דאפקה בלשון אכילה ה"נ, הכא במאי עסקינן - דאפקה בלשון הקטרה, דלשון אכילה לחוד ולשון הקטרה לחוד.									!		
חישב לאכול כזית בשני בני אדם, מהו? בתר מחשבה אזלינן דאיכא שיעורא, או בתר אוכלין אזלינן וליכא שיעורא?	בעי רבא:										
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין	אביי, ת"ש:										
הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר, והיכי דמי? בשני בני אדם - מצטרף, ש"מ.									!		
חישב לאכול כזית ביתר מכדי אכילת פרס, מהו? לאכילת גבוה מדמינן ליה, או לאכילת הדיוט מדמינן ליה?	בעי רבא:										
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין	אביי, ת"ש:										
טעמא דלאכול ולהקטיר, הא לאכול ולאכול מצטרף, והא הקטרה ביותר מכדי אכילת פרס הוא.									!		
דלמא בהיסק גדול.									?		
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר.											
טעמא דלאכול ולהקטיר, הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול - מצטרף									?		
לאכול את שדרכו לאכול	הא קתני רישא:										
את שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לא									?		
הא מני? רבי אליעזר היא	רבי ירמיה:								!		
מחשבין מאכילת אדם לאכילת מזבח ומאכילת מזבח לאכילת אדם	דאמר: [רבי אליעזר]										
השוהט את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול, ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר	דתנן: [רבנן]										
פוסל.	רבי אליעזר:										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
אפי' תימא רבנן, ולא תימא: הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול, אלא אימא: הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול.	אביי:								!	◇	לא:
מאי קמ"ל?									^		לא:
אי דבר שדרכו לאכול קמ"ל									!	◇	לא:
כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר - פסול	מרישא ש"מ:								;	◇	לא:
הא כחצי זית למחר וכחצי זית למחר פיגול									;		לא:
אי לאכול ולהקטיר									!	◇	לא:
מדוקיא דרישא ש"מ: לאכול דבר שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לאכול לא, השתא ומה לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול - לא מצטרף, לאכול ולהקטיר מיבעי?									;	◇	לא:
לאכול ולהקטיר איצטרך, ס"ד אמינא: התם הוא דלאו כי אורחיה קא מחשב, אבל הכא דבהאי כי אורחיה ובהאי כי אורחיה - אימא ליצטרף, קא משמע לן.									!	◇	לא:
הדרן עלך כל הזבחים שקבלו דמן										◇	

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
כל הפסולין ששחטו - שחיתתן כשרה, שהשחיטה כשרה בזרים, ובנשים, ובעבדים, ובטמאים, ואפילו בקדשי קדשים, ובלבד שלא יהיו טמאים נוגעין בבשר. לפיכך הן פסולין במחשבה.														לא:
וכולן שקיבלו את הדם חוץ לזמנו וחוץ למקומו, אם יש דם הנפש - יחזור הכשר ויקבל.														לב.
קיבל הכשר ונתן לפסול - יחזור לכשר.														לב.
קיבל בימינו ונתן לשמאלו - יחזור לימינו.														לב.
קיבל בכלי קדש ונתן לכלי חול - יחזור לכלי קדש. נשפך מן הכלי על הרצפה ואספו - כשר.														לב.
נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד, נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה, ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים, אם יש דם הנפש - יחזור הכשר ויקבל.														לב.
שחטו - דיעבד אין, לכתחלה לא														לב.
ושחט - שחיתו בזה כשרה, שהשחיטה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים ובטמאים, ואפילו בקדשי קדשים או אינו אלא כבהנים? אמרת? וכי מאין באתה? מכלל שנאמר: (במדבר יח) ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם לכל דבר המזבח, יכול אף בשחיטה? ת"ל: (ויקרא א) ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו וגו', מקבלה ואילך מצות כהונה, לימד על השחיטה שכשרה בכל אדם	ורמינהו:													לב.
הוא הדין דאפי' לכתחילה נמי, ומשום דקא בעי למיתנא טמאים דלכתחילה לא, גזירה שמא יגעו בבשר, תנא ששחטו.														לב.
וטמא דיעבד שפיר דמי?														לב.
וסמך ושחט - מה סמיכה בטהורים, אף שחיטה בטהורים	ורמינהו:													לב.
מדרבנן.														לב.
מ"ש סמיכה? דכתיב: לפני ה', שחיטה נמי הכתיב: לפני ה'														לב.
אפשר דעביד סכין ארוכה ושחט.														לב.
סמיכה נמי אפשר דמעיל ידיה וסמך														לב.
ביאה במקצת שמה ביאה.	קסבר:													לב.
וסמך ושחט - מה שחיטה בטהורין, אף סמיכה בטהורין.	רב חסדא מתני איפכא:													לב.
מאי שנא שחיטה? דכתיב: לפני ה', סמיכה נמי כתיב: לפני ה'														לב.
אפשר דמעיל ידיה וסמך.														לב:
שחיטה נמי אפשר דעביד סכין ארוכה ושחט														לב:
הא מני? שמעון התימני היא														לב:
ושחט את בן הבקר לפני ה' - ולא השוחט לפני ה'	דתניא: [ת"ק]													לב:
מנין שיהיו ידיו של שוחט לפני מן הנשחט? ת"ל: ושחט את בן הבקר לפני ה', שוחט את בן הבקר יהא לפני ה'.	שמעון התימני:													לב:
טמא שהכניס ידו לפני - לוקה, שנאמר: (ויקרא יב) בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא וגו', מקיש ביאה לגניעה, מה גניעה במקצת שמה גניעה, אף ביאה במקצת שמה ביאה.	עולא אמר ריש לקיש:													לב:
מצורע שחל שמיני שלו להיות בערב הפסח, וראה קרי בו ביום וטבל - אמרו חכמים: אע"פ שאין טבול יום אחר נכנס, זה נכנס, מוטב יבוא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת	איתיביה רב הושעיא לעולא:													לב:
דבר תורה אפי' עשה אין בו, שנאמר: (דברי הימים ב כ) ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית ה' לפני החצר החדשה	רבי יוחנן:													לב:
מאי חצר החדשה? אמר ר' יוחנן: שחידשו בה דברים (הרבה), ואמרו: טבול יום אל יכנס למחנה לזיה	[רבי יוחנן]													לב:
ואי אמרת ביאה במקצת שמה ביאה, היכי מעיל ידיה בבהונות, אידי ואידי עשה שיש בו כרת הוא?														לב:

מקרא-key: disputants-חילקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מטונך, שאני מצורע, הואיל והותר לצרעתו הותר לקריו.	א"ל: [עולא]							!			
קסבר עולא: רובן זבים ונעשו טמאי מתים, הואיל והותרו לטומאתן הותרו לזיבתן.	רב יוסף:							■			
מי דמי? טומאה אישתראי, זיבה לא אישתראי?	אמר ליה אבוי:							ז			
דלמא הכי קאמר מר: רובן טמאי מתים ונעשו זבים, הואיל והותרו לטומאתן הותרו לזיבתן	אמר ליה: [אבוי]							■	^		
אין.	אמר ליה: [רב יוסף]							!			
ואכתי לא דמי, מצורע היתירא הוא, הואיל - ואישתרי אישתרי, טומאה דחוייה היא, להא אידחאי להא לא אידחאי.	[אבוי]							ז			
אדרבה, איפכא מסתברא מצורע היתירא הוא, להא אישתראי ולהא לא אישתראי, טומאה דחוייה הוא, מה לי חד דחויא מה לי שתי דחיות.	אמר ליה רבא:							ז			
מכלל דתרווייהו סבירא להו: טומאה דחוייה היא בצבור.								■			
לימא מסייע ליה:								^			
כל הסמיכות שהיו שם, קורא עליהן אני תכף לסמיכה שחיטה, חוץ מזו שהיתה בשער נקנור, שאין מצורע יכול ליכנס לשם עד שמזין עליו מדם חטאתו ומדם אשמו	[תניא]							■	^		
ואי אמרת ביאה במקצת לא שמה ביאה, ליעייל ידיה ולסמוך								^			
הא מני? ר' יוסי ברבי יהודה היא	רב יוסף:							!			
מרחק צפון.	דאמר: [רבי יוסי ברבי יהודה]							■	!		
וליעבד פישפש								ז			
(דברי הימים א' כח) הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל כל מלאכת התבנית.	אבוי ורבא דאמרי תרווייהו:							!			
כל הסומך ראשו ורובו מכניס, מאי טעמא? כל כחו בעינן, הלכך לא אפשר.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:							!			
מאי קסבר?								^			
סמיכת אשם מצורע דאורייתא, ותכף לסמיכה שחיטה דאורייתא	אי קסבר: [רב יוסף]							!			
ליעול ולסמוך להדיא, דרחמנא אמך								ז			
גזירה שמא ירבה בפסיעות.	רב אדא בר מתנה:							!			
סמיכת אשם מצורע דאורייתא, ותכף לסמיכה שחיטה לאו דאורייתא.	איכא דאמרי, אמר רב אדא בר מתנה:							!			
וסמך ושחט - מה סמיכה בטהורין, אף שחיטה בטהורין	מיתיבי:							■	ז		
ואי אמרת לאו דאורייתא, בטמאין נמי משכחת לה								ז			
אלא איפוך: סמיכת אשם מצורע לאו דאורייתא, ותכף לסמיכה שחיטה דאורייתא.								!			
לענין מלקות איתמר.	רבינא:							!			
לענין טמא שנגע בקודש איתמר	כי אתא רבין אמר רבי אבהו:							!			
טמא שנגע בקודש - ריש לקיש אמר: לוקה	דאיתמר: [ריש לקיש]							■	!		
אינו לוקה.	רב יוחנן:							■	!		
ריש לקיש אמר לוקה, (ויקרא יב) בכל קודש לא תגע	[ריש לקיש]							■	!		

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
מקרא-key:	

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ורבי יוחנן אמר אינו לוקה, שהוא בתרומה כתיב.	[רבי יוחנן]										
וריש לקיש האי קרא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה אזהרה לאוכל בשר קודש											
אזהרה לאוכל בשר קודש מניין?	דאיתמר:										
בכל קודש לא תגע	ריש לקיש:										
אתיא טומאתו טומאתו מביאת מקדש, מה להלן ענש והזהיר, אף כאן ענש והזהיר	רבי יוחנן אמר תני ברדלא:										
טמא שנגע בקודש - מדאפקה רחמנא בלשון נגיעה, אזהרה לאוכל - מדאיתקש קודש למקדש.											
בכל קודש לא תגע אזהרה לאוכל, אתה אומר: אזהרה לאוכל, או אינו אלא לנוגע? תלמוד לומר: בכל קודש לא תגע ואל המקדש לא תבא, מקיש קודש למקדש, מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה, אף קודש דבר שיש בו נטילת נשמה ואי בנוגע, נטילת נשמה מי איכא? אלא באכילה.	תניא כוותיה דריש לקיש:										
ואכתי מיבעי ליה לטמא שאכל בשר קודש לפני זריקה											
טמא שאכל בשר קודש לפני זריקה - ריש לקיש אמר: לוקה	דאיתמר: [ריש לקיש]										
אינו לוקה	רבי יוחנן:										
ריש לקיש אמר לוקה, בכל קודש לא תגע, לא שנא לפני זריקה ולא שנא לאחר זריקה	[ריש לקיש]										
רבי יוחנן אמר אינו לוקה, כדתני ברדלא: אתיא טומאתו טומאתו, וכי כתב ההוא - לאחר זריקה	[רבי יוחנן, כדתני ברדלא]										
אם כן, לימא קרא בקודש, מאי בכל קודש? ש"מ תרתי.											
טמא שאכל בשר קודש לפני זריקה - ר"ל אמר: לוקה	גופא: [ריש לקיש]										
אינו לוקה.	רבי יוחנן:										
מחלוקת בטומאת הגוף, אבל בטומאת בשר - דברי הכל לוקה, דאמר קרא: (ויקרא ז) והבשר - לרבות עצים ולבונה דלאו בני אכילה נינהו, ואפילו הכי רבינאו קרא.	אביי:										
מחלוקת בטומאת הגוף, אבל בטומאת בשר - דברי הכל אינו לוקה, מאי טעמא? כיון דלא קרינא ביה (ויקרא ז) וטומאתו עליו ונכרתה, לא קרינא ביה (ויקרא ז) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל.	רבא:										
והבשר - לרבות עצים ולבונה	והאמר מר:										
הכא במאי עסקינן - כגון שקדשו בכלי, דנעשה כמי שקרבו כל מתיריו											
כל שיש לו מתירים - משקרבו מתיריו, כל שאין לו מתירין - משקדש בכלי.	דתנן:										
המעלה אברי בהמה טמאה ע"ג המזבח - ריש לקיש אמר: לוקה	איתמר: [ריש לקיש]										
אינו לוקה.	רבי יוחנן:										
ריש לקיש אמר לוקה, טהורה אין, טמאה לא, ולא הבא מכלל עשה לוקין עליו	[ריש לקיש]										
ורבי יוחנן אמר אין לוקין עליו, לאו הבא מכלל עשה אין לוקין עליו.	[רבי יוחנן]										
(ויקרא יא) אותה תאכלו - ולא בהמה טמאה, ולא הבא מכלל עשה עשה	מותיב רבי ירמיה:										
באברי בהמה טמאה דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בחיה, והכי איתמר:	רבי יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא, אסברא לך:										
עובר בעשה	רבי יוחנן:										
אינו עובר בולא כלום	ריש לקיש:										

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים- כל הפסולין		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבי יוחנן אמר עובר בעשה, בהמה אין, חיה לא	[רבי יוחנן]											לד.
ריש לקיש אמר אינו עובר עליו בולא כלום, ההוא למצוה.	[ריש לקיש]											לד.
אילו נאמר (ויקרא א) קרבן לה' בהמה, הייתי אומר: חיה בכלל בהמה, כענין שנאמר: (דברים יד) זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים איל וצבי וגו', תלמוד לומר: (ויקרא א) בקר וצאן, בקר וצאן אמרתי לך ולא חיה, יכול לא יביא ואם הביא כשר, הא למה זה דומה לתלמיד שאמר לו רבו הבא לי חטים והביא לו חטים ושעורים, שאינו כמעביר על דבריו אלא מוסיף על דבריו, וכשר? תלמוד לומר: בקר וצאן, בקר וצאן אמרתי לך ולא חיה, הא למה זה דומה לתלמיד שאמר לו רבו אל תביא לי אלא חטין והביא לו חטין ושעורים, שאינו כמוסיף על דבריו אלא כמעביר על דבריו ופסול	מותיב רבא:											לד.
תיובתא דריש לקיש תיובתא.												לד:
וכולן שקיבלו כו'.												לד:
פסול מהו שיעשה שירים?	בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן:											לד:
אין עושה שירים אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו, הואיל ומרצה לפיגולו.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											לד:
כוס פסול מהו שיעשה שירים?	רב זביד מתני הכי, בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן:											לד:
פסול גופיה מאי סבירא לך? אי פסול משוי שירים, כוס פסול נמי משוי שירים אי פסול לא משוי שירים, כוס פסול נמי לא משוי שירים.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											לד:
כוס מהו שיעשה את חבריו דחוי או שירים?	רב ירמיה מדיפתי מתני הכי, בעא מיניה אביי מרבה:											לד:
פלוגתא דרבי אלעזר ברבי שמעון ורבנן	אמר ליה: [רבה]											לד:
למעלה הוא אומר: (ויקרא ד) את דמו ישפך, למטה הוא אומר: (ויקרא ד) ואת כל דמה ישפך, מנין לחטאת שקיבל דמה בארבעה כוסות ונתן מתנה אחת מזה ומתנה אחת מזה, שכולן נשפכין ליסוד? תלמוד לומר: ואת כל דמה ישפך, יכול נתן ארבע מתנות מכוס אחד יהו כולן נשפכין ליסוד, תלמוד לומר: ואת דמו, הא כיצד? הוא נשפך ליסוד, והן נשפכין לאמה	דתניא: [ת"ק]											לד:
מנין לחטאת שקיבל דמה בארבעה כוסות ונתן ד' מתנות מכוס אחד, שכולן נשפכין ליסוד? תלמוד לומר: ואת כל דמה ישפך.	רבי אלעזר ברבי שמעון:											לד:
והכתיב: ואת דמו ישפך												לד:
ההוא למעוטי שירים שבצואר בהמה.	רב אשי:											לד:
קיבל הכשר ונתן לפסול כו'.												לד:
וצריכא, דאי אשמעינן פסול, הוה אמינא מאי פסול? טמא, דחזי לעבודת ציבור, אבל שמאל לא ואי אשמעינן שמאל, דאית ליה הכשירא ביום הכיפורים, אבל כלי חול לא ואי אשמעינן כלי חול, משום דחזו לקדושינהו, אבל הנך אימא לא, צריכא.												לד:
וליהוי ליה דחוי												לד:
רבינא לרב אשי, הכי אמר רב ירמיה מדיפתי משמיה דרבא:												לד:
אפי' דם בכוס, מביא חבריו ומזווג לו.	דתניא, חנן המצרי											לד:
כל שבידו לא הוי דחוי.	רב אשי:											לד:
כוותיה דרב אשי מסתברא, מאן שמעת ליה דאית ליה דחויין? רבי יהודה	רב שיא:											לד:
נשפך הדם ימות המשתלח, מת המשתלח ישפך הדם	דתנן, ועוד אמר רבי יהודה:											לד:
כל שבידו לא הוי דחוי	ושמעין ליה דאמר: [רבי יהודה]											לד:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ג question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

Talmud Navigator

זבחים-כל הפסולין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
כוס אחד היה ממלא מדם התערובת וזורקו זריקה אחת כנגד היסוד	דתניא, רבי יהודה:											
ש"מ: כל שבידו לא הוי דחוי, ש"מ.												